

Aan de Koning

**Directie Wetgeving en
Juridische Zaken**

Turfmarkt 147
2511 DP Den Haag
Postbus 20301
2500 EH Den Haag
www.rijksoverheid.nl/venj

Registratienummer
662557

Datum 16 juli 2015
Onderwerp Nader rapport inzake het voorstel van wet Wijziging van het Burgerlijk Wetboek, het Wetboek van Strafvordering en het Wetboek van Strafrecht teneinde de vergoeding van affectieschade mogelijk te maken en het verhaal daarvan alsmede het verhaal van verplaatste schade door derden in het strafproces te bevorderen

Blijkens de mededeling van de Directeur van Uw kabinet van 24 maart 2015, nr. 2015000494, machtigde Uwe Majesteit de Afdeling advisering van de Raad van State haar advies inzake het bovenvermelde voorstel van wet rechtstreeks aan mij te doen toekomen. Dit advies, gedateerd 13 mei 2015, nr. W03.15.0081/II, bied ik U hierbij aan.

De Afdeling advisering van de Raad van State (hierna: "de Afdeling") beperkt zich tot drie juridisch-technische opmerkingen over het voorstel.

1. Voeging in het strafproces voor verplaatste schade

De Afdeling merkt terecht op dat het voorgestelde artikel 51f, tweede lid, Sv de voeging ten aanzien van de vergoeding van de verplaatste schade niet regelde. Deze omissie is hersteld. Het voorstel ten aanzien van voornoemd artikel regelt thans dat in geval van letsel, zich kunnen voegen de personen, bedoeld in artikel 107, eerste lid, onderdelen a en b, van Boek 6 van het Burgerlijk Wetboek (BW) ter zake van de daar bedoelde vorderingen. Die personen betreffen de in subonderdeel a genoemde derde ter zake van de zogenoemde verplaatste schade, en de in subonderdeel b genoemde naasten ter zake van de vordering tot affectieschade.

2. Overgang van het recht op smartengeld

De Afdeling vraagt om een nadere motivering van de keuze om de huidige regeling van de wijze waarop het recht op smartengeld onder algemene titel overgaat te handhaven. Er is gepleit voor het schrappen van de voorwaarde van een mededeling van de gerechtigde aan de wederpartij dat hij op de vergoeding aanspraak maakt, vanwege de praktische problemen die deze voorwaarde meebrengt. Zo zou iemand die een zwaar ongeluk heeft gekregen zich bezig moeten houden met de vereiste formaliteiten, voordat zijn vordering vererft. Deze situatie weegt echter niet op tegen het nadeel van het schrappen van het mededelingsvereiste. Het schrappen van het mededelingsvereiste betekent dat de erfgenamen van een benadeelde aanspraak kunnen maken op het smartengeld van de benadeelde, ook als de benadeelde dat zelf niet heeft gedaan, noch wenste te doen. Dit verhoudt zich moeizaam met het persoonlijke karakter van het recht op smartengeld. Het smartengeld dient ertoe het leed van de benadeelde te verzachten, zij het op onvolmaakte wijze, en zijn geschokte rechtsgevoel te bevredigen, niet dat van zijn nabestaanden. Gelet op het persoonlijke karakter van

smartengeld, is het aangewezen dat de benadeelde zelf beslist of hij hierop aanspraak wenst te maken. Beslist een erfgenaam hierover, dan schiet het middel het doel mogelijk voorbij. Dit laat vanzelfsprekend onverlet dat het onderhavige wetsvoorstel aan nabestaanden een eigen recht op affectieschade toekent.

Overigens wijs ik erop dat de Hoge Raad geen hoge eisen stelt aan de mededelingsplicht. In een zaak waarin een advocaat een ziekenhuis aansprakelijk stelde voor "de schade" van zijn cliënt "die het gevolg is van het letsel dat hij heeft opgelopen (...)", overwoog de Hoge Raad dat het naar de thans in de maatschappij heersende opvattingen algemeen gebruikelijk is om in geval van ernstige letselschade niet slechts vergoeding van vermogensschade te vorderen, maar ook de vergoeding van ander nadeel. Het oordeel van het hof dat het ziekenhuis de brief van de advocaat niet behoefde op te vatten als mede betrekking hebbend op immateriële schade, achtte de Hoge Raad daarom onbegrijpelijk (HR 3 februari 2006, NJ 2006/121 (Ruijzendaal/St. Paul International Insurance)).

**Directie Wetgeving en
Juridische Zaken**

Registratienummer
662557

3. Wet Schadefonds geweldsmisdrijven

Het aan de Afdeling voorgelegde voorontwerp voorzag niet in een wijziging van de Wet schadefonds geweldsmisdrijven (hierna: "Wsg"). Het was op grond van dit voorontwerp niet mogelijk dat naast nabestaanden, ook *naasten* van slachtoffers met ernstig en blijvend letsel een beroep konden doen op het Schadefonds Geweldsmisdrijven. Na het advies van de Afdeling is dit gewijzigd. Het wetsvoorstel en de memorie van toelichting zijn dienovereenkomstig aangepast. Vanzelfsprekend dient voor de tegemoetkoming op grond van de Wsg sprake te zijn van overlijden of ernstig en blijvend letsel ten gevolge van een geweldsmisdrijf.

Ik moge U verzoeken het hierbij gevoegde gewijzigde voorstel van wet en de gewijzigde memorie van toelichting aan de Tweede Kamer der Staten-Generaal te zenden.

De Minister van Veiligheid en Justitie,

G.A. van der Steur